

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
a kiadóhivatal veszi föl

Mi lesz a kvótával?

Pécs, 1896. szeptember hó 7

A napról-napra való éldegelés politikáját, amely a Bánffy-kormányt megalakulása óta mindig jellemezte, kellemetlenül zavarta meg a képviselőház szombati ülésén két interpelláció, a melyekben Kossuth Ferenc és Apponyi Albert határozott szinvallásra kérték fel a kormányelnököket arra nézve, hogy a kvóta-kérdésben milyen állást foglalt el a kormány.

Elég baj az olyan kaliberű kormányra nézve, a milyen a Bánffy-kabinet, hogy a vicinális vasutakon s a millennáris ünnepéseken kívül még egyéb államférfiai munkálkodás terhe is nehezül vállaira, de az meg valóságos végveszedelemmel fenyegeti, hogy az Ausztriával való közgazdasági kiegyezés és az új kvóta-megállapítás nehéz munkájának éppen az ő nyakába kellett szakadnia.

Igyekeznek is a kormány magára, de csakis egyedül magára nézve becses életét akként elnyújtani, hogy ezeket a kérdéseket apróbb rátákra osztja és kanálankint adja be az országnak. Először csak a vámszövetség megújításáról beszél s eldicsekszik azzal, hogy ebben a kérdésben mi-csoda előnyököt sikerült kivívnia, ha ugyan a fogyasztási adók elszámolása terén eddig divott törvényellenes állapot megszüntetése vivmányának nevezhető, főleg akkor, amikor ezért cserében viszont az ország vasuti

politikájának függetlenségét hozza áldozatul az osztrák érdekeknek.

A vámtarifa revíziójáról azonban mélyen hallgat, bár ez képezi husát és vérét az egész vámszerződésnek; mert addig, míg azt nem tudjuk, hogy a vámtételek megállapításánál nem fognak-e a mi érdekeink ismét idegen érdekeknek áldozatul esni, a vámszerződés előnyös voltáról beszélni is képtelenség. Akkor, amikor a vámszövetséget már megújítottuk s közgazdasági függetlenségünket ezzel újból feláldoztuk, hasztalan fogjuk a tarifa-módosításnál a mi érdekeinket hangoztatni, arra bizony Ausztria hederíteni sem fog, mert akkor már nem lesz kezünkben az a fegyver, amelyet Ausztria ellenében egyedül használhatunk a siker némi reményével: a vámszövetséget akkor már nem mondhatjuk többé fel.

De hát a Bánffy-kormány a vámszövetség megújítása egymagában is óriási feladat, hogyan vállalkozhatnék még ezzel egyidejűleg a tarifa revíziójára is, bármennyire kívánatosná tenné azt az ország érdeke.

A kvóta kérdésében meg valóságos bujdosít játszik a kedélyes Bánffy. Ismerjük már ebben a kérdésben mindkét kvótabizottság álláspontját; tudjuk azt is, hogy e két álláspont közt áthidalhatatlan ellentét létezik; az osztrák kormány nyíltan kijelentette, hogy az osztrák kvótabizottság javaslata mindenben megfelel az ő állás-

pontjának, mert hisz az a javaslat a törvény értelmében az ő befolyásával készült, s ezért ennek az álláspontnak érvényesülése mellett minden körülmények között helyt állni kész: csak a magyar kormány játsza a nyilvánosság előtt még mindig a néma szemlélő szerepét s egy szóval sem siet segélyére a magyar kvótabizottságnak abban a nehéz küzdelemben, a melyet ez az osztrák követelésekkel szemben folytat.

Ez a megátalkodott hallgatás méltán kelthette fel azt az alapos gyanút, hogy a Bánffy-kormány, ha kenyértörésre kerül a dolog, cserben fogja hagyni a magyar kvótabizottságot s belemegy a kvóta fel-emelésébe is, csak hogy uralmát továbbra is biztosíthassa; ezt azonban most még nyíltan beismerni nem meri, mert a kvótabizottságban a szabadelvűpárt legjobb erői vannak angazsálva az emelés ellen s így a nyílt szinvallás esetén bekövetkezhetné az az eddig nálunk még nem történt csoda, hogy a kormányt nem a korona, hanem a parlamenti többség ejténé el.

Megtenné ugyan a furfangos Bánffy szívesen, hogy ebből a dilemmából az országgyűlés felosztatása által vágja ki magát s olyan többséget választasson magának, amely a nyerendő mandátum fejében vakon megszavazza a felemelt kvótát, de hát ehhez a korona beleegyezése lenne szükséges, pedig Bécsben nem mer előállni azzal a vallomással, hogy a kvótaemelést

A „Pécsi Figyelő” tárcájá.

Szentandráséji-álom.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Sokat hallottam a szentandráséji álom jelentőségéről. Némelyek nagy fontosságot tulajdonítanak neki, különösen pedig a fiatal lányok vélnek bepillantani a jövő titkos rejtekébe az által, hogy megböjtölik Szentandrás napját, mert azt hiszik, hogy a böjtös nap után megálmodják saját boldogságukat.

Oh pedig nem jó erőszakos kezekkel széttépni a fátyolt, mely a jövőt takarja, mert meglehet, hogy olyan kép tárul szemünk elé, melytől nagyon is megijednénk, mivel arra elkészülve nem vagyunk.

Én sokáig nem hittem ez álom jelentőségében, pedig öreg szomszédasszonyunk sokszor elmondta, hogy ő is megálmodta, hogy Szűcs Peti becsületes parasztember felesége lesz. Persze hogy én mindezeket mosolyogtam, de csak úgy suttyomban.

Egyszer aztán egy hideg, késő őszi este nagyon meguntam magamat s átsétáltam a szomszédasszonyhoz, ki a kályha mellett ült mély gondolatokba merülve. Az ajtó nyikorgására fölrezzent, egy darabig merően nézett rám s azután így szólt:

— Tudod-e, hogy ma van András napja? Régi emlékeim fűződnek e naphoz. Ha úgy tetszik, egyet neked is elmondok és mesélni kezdtem.

Mintegy tíz évvel ezelőt, itt nem messze tőlünk, tán a hatodik ház szűk, udvari szobájában lakott egy gyármunkás leányával. Szegény volt nagyon, alig volt a betevő falatja is, de szegénységének oka maga volt egyedül, mert minden keresményét egy rut szenvedélynek, a pálinkaivásnak áldozta.

Józanán őt nem igen látta senki, ott tántorgott naphosszat az utcákban s ha úgy este hazavetődött, szegény lánya bujt volna előle, mert minden ok nélkül ütlegekkel bántalmazta.

Pedig jó volt a szegény lány, szelid mint a galamb s dolgos mint a hangya. El-dolgozott féléjszakán át is, hogy napi kenyérét és ruházatát tisztességgel megkeresse, de ami főkenyérkeresője lett volna, a varrógép, hiányzott szobájából. Ezért rakoagatta össze pár krajcárját s boldogan gondolt arra az időre, mikor egy kis varrógép zakatolása törje meg a csendet.

Apjának erről szólni sem mert, attól való félelmében, hogy csekély pénzecskéjét is elverhetné. Csak a velők egy udvarban lakó öreg asztalosné előtt önté ki néha-néha szíve keservét s vele közölte azt is, hogy pénzecskéjét mire tartogatja.

Az öreg asszony vigasztalta, megtanította tűrni s remélni a jelenlevőknél jobb napokat.

Egy sötét, őszi napon ismét csak ott ült a leány hideg szobájának ablakában. Kezében a munka gyorsan fogyott, nagyon sietett vele, mert estére el kelle neki készülnie. Ugy délután 4 óra tájra el is készült s mikor felállt, hogy haza vigye, érezte, hogy közel van ahhoz, hogy tagjai megtagadják a szolgálatot.

Hisz egész nap nem evett, nem volt a háznál egy falat kenyér, arra gondolt, hogy ha még e kevés pénzt is a többi megtakarítottához teszi, ismét közelebb lesz céljához. S szinte önmagának mondogatta: Nem, nem eszem ma, majd inkább reggel, most már ugyanis sötét van s nem dolgozhatom, inkább lefekezem.

Ily gondolatok közt ért haza, miután szobájában rendet csinált, a kapott pénzt az asztalra tette, feküdni készült.

Most egyszerre az ajtót valaki erősen megrázza, mire a zár föl pattant s apja lépett be, feldult arccal s lángoló szemekkel. Amint a pénzt megpillantá, szó nélkül felszedte azt s tántorgó léptekkel távozott, hogy leánya keresményét is elverje.

Keserves könyek közt hagyta a leányt, ki késő éjszakáig könyeivel áztatá vánkosságát, míg végre az álom erőt vett fáradt pilláin.

a mostani országgyűlésen nem képes keresztülhajtani, mással pedig a felosztási javaslatot megindokolni nem képes.

Lavioznia kell tehát s a kvóta-kérdés kemény szikláját óvatosan kerülgetnie addig, míg az országgyűlés mandátuma magától le nem jár s a maga ismert módja szerint meg nem választathatja a hozzá méltó többséget.

Kossuth és Apponyi nagy szolgálatot tettek tehát az országnak, amikor szombati interpellációikkal nyílt színvallásra hívták fel Bánffy-t a kvótakérdésben, mert az adandó válaszból megtudhatja az ország, hogy van-e kilátás a Bánffy-kormány alatt az osztrák követelések kitartó visszautasítására.

Nem áltatjuk ugyan magunkat azzal a hiu reménnyel, hogy Bánffy nyíltan színt fog vallani s határozottan csatlakozik a magyar kvótabizottság álláspontjához, vagy pedig a felemelést elfogadandónak fogja jelezni; mert első esetben felülről, utóbbi esetben pedig alulról rendülne meg az állása; de bármiként hangozzék is a válasz, abból minden gondolkodó ember le fogja vonhatni a konzekvenciákat, mert a határozott kérdésre adott tétovázó, határozatlan válaszból is lehet okulni: ez esetben a kitérő válasz mindenesetre egyenlő lenne annak nyílt beismerésével, hogy a kormány a kvótakérdésben is hajlandó feláldozni az ország érdekeit Ausztriának.

Népünnepély a Tettyén.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1896. szeptember hó 7.

Vasárnap reggel harsogó trombitaszó verte fel a város ünnepnapot jelentő csendjét... A Zsolnay-gyári tűzoltók zenekara járta be az utcákat, jelezve, hogy elérkezett a nap, melyen végre megtartják a pécsi önkéntes tűzoltó-egyesületnek jubileumi népünnepélyét.

Végre!... És megmagyarázható volt az a csüggedés, melylyel a reggeli borulást,

Szegény leány! Ő nem tudta, hogy Szentandrás napja volt az, mit a nyomor miatt megbőjtölt. Szép álma volt nagyon. Megálmodta jövőjét.

Egy szép völgyben találta magát álmaiban. Ott ült a kristály vizű tó partján s lábait a tó langyos vizében mosogatta.

Óh hisz oly jól esett ez kimerült testének. Körülötte virágok nyíltak, de mind mind oly halványak, mintha valamely ki-magyarázhatatlan bánat töltene el keblüket. A madarak is énekeltek, de ezek is oly buzan, fájdalmasan, az egész természet levertnek látszott.

A nap már hanyatlóban volt s utoljára nézett vissza a földre, hogy még egyszer megláthassa fényes ábrázatát a tó tiszta tükreben s azután meghalni készüljön.

Lassanként csendes lett minden a földön, a virágok a madarak mind álomra hajtak fejcskékjüket és amint a hold halvány arca megjelent a keleti láthatáron s ezüstös sugarait szétterjeszté a földön, a hőlyet környező hegy oldalába vajt kis gúnyhóból egy ősz öreg ember lépett ki s egyenesen a tó partján ülő leány felé tartott. Miután barátságosan köszönté, hívta, hogy jöjjön el vele a hegytetőre s onnét nézze meg a szép tájat.

A leány nem ellenkezett s elindultak. Utjuk egy sötét erdőn vitt keresztül,

majd a féltizenegy tájban jövő záport s még inkább az ebéd utáni rossz időt fogadta min denki. Hogy is ne! Annyi buszgalommal, annyi utánjárással, annyi érdekességet hirdetve s oly nagy érdeklődést keltve: ritkán készül mulatság nálunk, mint a mennyi buszgalmat fejtettek ki, utánjárást áldostak fel a tegnapi népünnep rendezői, s a mily érdekesnek is ígérkezett az.

És ha nincs Pécsen Percel Dező belügyminiszter, ha az ő látogatására nem számít a rendezőség, akkor nem is kezdtek volna bele tegnap az ünnepélybe. De mert a belügyminiszter a főispán utján délután két órákor ismételten tudtára adta az ünnep főrendezőjének, R e e h György rendőrkapitány tűzoltófőparancsnoknak, hogy az ünnepélyen megjelenik s mert minden kész volt már fenn a Tettyén az ünnephez, hát amint a 2 óra felé jövő eső elállt, tűzoltóink harsogó zene szóval kivonultak a Tettyére.

S íme bebizonyosodott a közmondás: A ki mer, az nyer; mert 3 óra felé már a legszebb idő volt s ez aztán állandó maradt az egész napon keresztül.

Meg is indult a népvándorlás a városból ki a Tettyére. Négy órára már ezer és ezer ember volt fenn a mulatság színhelyén, mely festő ecsetére méltóan volt feldiszipve és rendezve.

A feijárá utnál hatalmas diadalkapu állott, rajta a szokásos „Isten hozott” felirattal. A dialogut és a kocsit pénztárait csak úgy ostromolta a publikum, mert már bent javában folyt a mulatság s mindenki minél hamarabb a kapukon belül lenni, az impozáns látványosságokban gyönyörködni és — sörözni akart. A versenypálya közepén lam pionokkal izlésesen feldiszipított körben futta a Zsolnay gyári tűzoltó zenekar s a látnivalók nagy része itt központozott.

A romok remekül feldiszipították s Ő s Pécs bejáratánál ott fogadja egy díszes sátorban a publikumot a bájos Blachier Aranka, ki R ó n a k y Ignác rendőrkapitány nyal együtt az aranykönyvet adta azok elé, kik neveiket beírni akarták.

A történelmi kiállítás érdekese nál érdekesebb látnivalókat tartalmazott s Bálint Ferenc tűzoltó magyarázta az egyes tárgyak eredetét a következőképen:

1. Hafiz arabus csillagász és bölcsész, bölcsesség foga; azért volt olyan bölcs, mert ily nagy foga volt; (Az árpádi muzeum tulajdona.)

hol is egy férfival találkoztak, ki fekete ruhát és fölötté még egy lebernyegot viselt s szintén a hegy tetőre iparkodott.

Fölérve egy régi várszerű épület előtt találtak magukat. Nézz széjjel leányom, szólt az öreg s ha tetszik e vidék; itt maradhatsz velünk, lakásod e régi épületben leend.

Alig, hogy ezt kimondta, az épület egyik kis tornyában megszólalt a harang s a fekete ruhás férfi intó őket, hogy jöjjenek vele imádkozni, mire mindannyian megindultak a kis templom felé.

Már messziről hallatszott az igaz hívők szent zsolozsmája s e hangok igen jól össze illettek a természet egész hangulatával. Beérve a templomba, több imádkozó nőt találtak ott és egy kivált a többi közül, a sövények felé tartott s az idegen leány kezét szeretettel megfogta s oda vezette, hol társnő álltak, kik fejére fátyolt tűztek és megáldák őt.

Oh olyan boldog volt ekkor, hogy azt elviselni nem tudta és a szép álomból a rideg valóra ébredt.

Reggel első dolga volt az öreg asztalosné felkeresése, kinek előadá a különös álmat s kérte annak megmagyarázását.

Az öreg asszony — ki különben is magyarázója volt az álmoknak és azokra nagy súlyt fektetett — rögtön előkeríté a láda fiából az álmoskönyvet, de hiába eligazodni nem tudott. Később a kalendarium is előke

2. Makár János volt pécsi várkapitány sisak tolla, melyet használt a eskőkői ütközetben.

3. Szvatopluk tót fejedelem gyermek kori puskája Találtatott Felső Magyarországon — Csasslau vármegyéjében.

4. Aladin varázslámpája. (Azon saját sága van, ha tiszta fehér kezttyüvel megdörzsöljük, a kezttyüök óhaja teljesül.)

5. Mahomed próféta bocskorai, melyeket használt akkor, midőn Mekkába — Medinába futott mint kengyelfutó és Dunatündér.

6. Tamerlan, másként Timurlenk, a rettenetes mongol vezér kardhüvelyé; bele való kard üszögi muzeumban őrizve.

7. Antidiluvialis vízvezeteki cső bacillus teleppel (magán tulajdon.)

8. Szoliman török császár ünnepi fogpiszkálója, használta halála előtt Szigetvár ostrománál.

9. Sopiania (Pécsnek római kori neve) alaptegyája — rajta van a védjegy.

10. Régi városbirói pálcá, Pécs város címerével.

11. A nemesi felkelés vezetőjének tarsolya — himezték Rácváros lelkes hőlgyei.

12. Cilley Ulrik — a csalárd stájer főúr patentirozott pecsenye sütője.

13. Ugyannak órája azért tudta mindig, hogy hányat ütött az óra.

14. Szivattyuk ősapja (Vizipuska) 928-ból, nem Ruepprecht nál készült.

15. I. Napoleon volt francia császár tükre, melyet használt akkor, amidőn szt. Ilona szigetén angol utasítás szerint krumplit sütni tanult.

16. Judith hős zsidóasszony konyhakéese, melyet akkor használt, midőn a gonosz Holofernes fejét levágta.

17. Montecouculi híres hadvezér szalon sarkantyuja, melyet a málomi pikniken hordott.

18. Daindoli herceg sisakja.

19. Egy dicső arckép, festette valaki, kinek nevét megtudni nem lehetett, hogy kit ábrázol bizonytalan. A kép 975 éves.

20. Koh-i noor a világ legnagyobb gyémántja, több ér mint Lueger és valamennyi társa. (Idrarig mufti tulajdona.)

21. Gyenge tüdejű egyének részére készült pipa.

22. Julius Caesar pipatisztítója — feltalálta egy zseniális bádogos.

23. Paskievies orosz tábornok dísz lovag ostora használta rendszeren akkor, midőn Segesvárnál ütközet volt, (értéke bámulatos.)

rült és csak akkor kezdett virradni nála, midőn abból kiokoskodta, hogy hisz tegnap Andrásnap volt. A leányt rögtön kérdőre fogta az álmat megelőző nap lefolyásáról s mikor megtudta, hogy az bőjtös volt, így kezdé az álmat magyarázni:

Most boldogtalan vagy de ez nem soká lesz így, mert egy férfi eljő érted s fátyolt tűzendenek fejedre, vagyis menyasszony lesz. Az öreg ember jelenti a szerencsét, a fekete ruhás férfi lesz vőlegényed, az éneklő s imádkozó nők pedig nyoszolyó leányaid.

Örülj, mert akkor vége lesz nyomorúságodnak és elégedett leszel.

Pár hét mult el azóta, minden maradt a régiben, ő csak dolgozott és remélt, remélte álma beteljesülését. Egy csikorgó téli reggel aztán egy ember állított be hozzá azzal a hírrel, hogy atyja az este, részeg fővel a gyárban megjelent s miután a munkásokkal összeveszett, magát a kerekék közé vetette s meghalt.

Kikísérte megsíratta a rossz apát, ki még azt sem érdemlé attól, kit ő folyton csak bántalmazott. Ő-szerakosgatott pénzét apja adóságainak lefizetésére kellett adni. Ott sirdogált a temetést követő nap az öreg asztalosnénál s mondogatta, hogy álmai ime, így beteljesülnek.

24. Berdin bajuszpedróje.

25. A pécsi püspöki palota alapkövetelénél használt malterosa kanál, valamikor nickeles volt, 912 éves tárgy.

26. Chinai dísz szópóka. Eredeti chinai készítmény. Találtatott a jóremény fokánál kis Piricsizman.

27. Don Cederos lándzsája, melyet használt vadkan vadászatain az Eupfrat mellett.

28. III. Kalakaua király kicsinyített szobra. Mexikói ásatásokból.

29. Báthory Erzsébet zsebkezdője, melylyel letörülte könyeit, midőn egy-egy szép leányt legyilkoltatott, hogy vérökben fürödjék.

30. Cleopatra tüje.

31. Dózsa György, a pórlázadás vezetője ezen rostélyon lett megstüve.

32. Azon téglák mintája, melyekből az új vágóhid lesz építve.

33. Holubar lovag sodronyingének egy darabja.

34. Egy dühös csizmadia fordító fája, melylyel 48-ban a rácok ellen harcolt. Magos ur tulajdona.

35. Velencei Márkus-templom oromzatán lévő Lyayppus 4 lovából kettő.

36. Azon hajszál, a melyen függött, hogy a franciák Sedánál a csatát meg nem nyerték.

37. 1 palack, melyben 500 éves tokaji bor volt.

38. Cyrus parittyája vetője.

39. Azon szarv párja, melyből Lehel kürtjét faragták.

40. Lyuk, melyet siklósi pasa lőtt, mikor ő Pécsét bevette.

A magyarok bejövetele és kiemenetele a mily érdekesen nevezetű volt, ép oly találóan elmés és szatirikusan kacagtató volt a Pokol, melynek függőnyét mikor fellebbentette a szemlélő, megszólalt az árverési dob és láttuk a mindnyájunk előtt rettenetes adópénztárt.

A zseniális ötlet Strausz Béla cukorgyáros rendezői talentumára vall, a ki igen sokat fáradozott a látóvalók ügyes és elmés elrendezésében.

Az alvó fakir minden öt percben felébredt, de ha egy pohár sörrel traktálták, azonnal mély álomba merült. Gyuri, az „Arany hajó“ kifutó szolgálja volt az alvó fakir és nála — mondhatjuk — jobb szereplőt nem is találhatott volna a rendezőség. Az Ecce homo és a „Szép kilátás“-panoráma sikerültek voltak, a francia színházat

De most lépjünk át egy évet, egy küzdelemteljes, fáradságos évet s menjünk be a szürke nénék kolostorába, hova a kis harang oly bátorítólággal hívogat a reggeli misére. Az ének fölhangzik és pedig ugyan az, mit ama jelentőségteljes álomban énekeltek. Egy fekete ruhás s fehér inges férfi áll az oltár előtt s buzgón imádkozik.

Egyszerre csak felnyílik a sekrestye ajtaja s a szelid arcú apácák egy félénk leánykát vezetnek az oltár elé. Fején fehér fátyol van, mely gyöngéden hullámozza körül testét, mit a szürke nénékéhez hasonló ruha fed. Arcán tiszta áhitat ül s az oltár elé leterdélve megáldja a pap.

Az ének újra felhangzik, az ujonnan felavatott apáca szemében köny csillog, gondolatban végig fut szomorú multján, a nélkülözéssel s fáradsággal teljes napokon. Az öreg asztalosné arca mint vigasztaló jelenik meg. A távol ködéből pedig mintha meghalt apjának alakja bontakoznék ki, kinek lelki üdvéért egy buzgó imát küld az ég felé.

Könyekkel telnek meg újra szemei, de nem a bánat könyei ezek, hanem örömkönyvek, melyeket az a boldog tudat csalt elő, hogy most már erős falak védik az élet vihara s az emberek szűkkeblősége elől s dicsőíté Istent álmainak ily szép beteljesüléseért.

Bartha Mariska.

s a hárem hölgyeit azonban féltette a rendezőség s ezért nem is állította ki őket. Kacagtató volt ő-Budavára, melyre rá volt írva: „Ma szárva.“

— Természetes is, kérem. Magyarásta a mindenütt jelenlevő Strausz Béla. Hisz ma a tűzoltók néptünnepélye van; nem engedte tehát meg a hatóság, hogy konkurrenciát csináljon nekik — ő-Budavára.

A spanyol citerások odahúzódtak a „szomszjas török“ mellé, hol Dollinger András kitűnő és hamisítatlan spriccereit mérték.

A romok mellett volt felállítva az Ottomán-traffic, de mert az ottomán bankot éppen a napokban sprengolták az örmények, nem lehetett benne kapni — szivart. A trafik mellett volt a Scholtz sörmérése, a melyben már mindent lehetett kapni s melyet a publikum folyton erősen megszállva tartott, fogyasztván a kitűnő sört, a gulyást, cigánypecsenyét és a tormás virstlit. Igen szép volt a Strausz Béla cukorkagyárának cukorka barlangja, a régi sörcsarnok mellett, a tombola s végre az átjárás a Konstantinápolyba, hol a Scholtzék sörét fogyasztotta a publikum. A minarett a fővizvezeték tetején volt csinosan felállítva s az egész színhely oly ügyesen disszelve, hogy minden tekintetben dicsőretet érdemel.

A polgári daloskör tagjai Simacsek karnagy és Kaufmann alelnök vezérlete alatt elkezdtek körutjokat a színhelyen s olasz jelmezben bejárva a mulatókat, énekeltek a „Jámbó“-t s a publikum mindennütt éljenzte őket. Est az éljenzést meg is érdemelte a derék daloskör, mert az ünnepély legélvezetesebb pontját szolgáltatta dal-előadásuk.

Estefelé megérkeztek a színhelyre notabilitásaink is, kiket Majorossy Imre főjegyző vezetett be. Megjött végre a főispán négyesfogatán Percel Dezső belügyminiszter is, kit a zenekarok a Rákócy-marssal fogadtak. A miniszter bejárta a mulatság színhelyét s nevét beírta az aranykönyvbe, mikor a rendezőség egy díszes emlékműnyal tisztelte meg. A díszokmány szövege a következő volt:

„A pécsi önkéntes tűzoltótestület, a felletti véghetetlen örömeinek, forró köszönetének és hálataljes ragaszkodásának ünnepélyes tanúsításul, hogy a mai alulírott napon általa rendezett közcélú néptünnepélynek fényét és sikerét Nagyméltóságú bonyhádi Percel Dezső ur, Ó császári és apostoli kir. Felségének valóságos belső titkos tanácsosa, Magyarország belügyminisztere, a nagyérdemű hazafi, mélyen tisztelt kedves családjának körében történt megjelenésével biztosítani, azt felejtethetetlen emléktűvé tenni s a testület aranykönyvét sajátkezű névalírással megtisztelni méltóztatott, ezen díszokmányt hódolattal kiállította és felajánlja. A hálás polgári érület szeretete maradandó dísz! Pécsét, 1896. évi Szent Mihály hava 6-án. A pécsi önkéntes tűzoltótestület nevében: Reeh György s. k., főparancsnok; Blachier Aranka s. k., az aranykönyv vezetője.“

A miniszter és családja, a főispán és a notabilitások kíséretében, kalauzolva Reeh György és Strausz Béla által bejárta az egész színteret s megnézte a Cukorkabarlangot is, hol két óriási csomag Percel-cukorkát vásárolt s azt a városi árvaháznak szintén kivonult növendékei közt osztotta ki.

Azután felvonult kíséretével együtt Vasary Gyula főkapitány villájába s annak erkélyéről gyönyörködött a remek panorámában.

Az est beálltával sorban gyultak fel a lampionok s a minarett tornyát, a Rothmüller nyaraló utjait s az egész színtért tündéres fénybe vonta a kivilágítás.

Jóval a csillagok feljötté előtt, melyek itt-ott mutatkoztak a szürkés égbolt tisztá-

sain, kigyuladt az a hat kandeláber, melyet a Fürst Lipót cég helyezettett a senekar köré. Épen úgy vették ki magukat, mint az utcai gáslámpák és szép nagy lánggal égve, teljesen bevilágították a modern mesbe bujtatott romokat és az előttük nyüzsgő tömeget, mely csakhamar fölfedeste a közeli Vassary-villa erkélyén a cég másik lámpáját, mely Auer égőre berendezve, messzire szórta pompás fehér fényét.

És folyt a mulatság a remek panorámától körített mulatókban, mignem megjelent a Pécsi dalárda és szerenádöt adott a villában levő belügyminiszternek. Városi dalárdánk remekül előadott dalait visszhangosta a Tettye és a Havihegy s kiemelkedő mozzanatát képezte az ünnepségnek az ő szereplésük. A miniszter előtt a polgári dalosok is megjelentek, elénekelték a „Fehér galamb“-ot és a miniszterné kívánatára a „Jambo“-t.

Majd a minarett karcsu tornya vesszett pazar vörös fényben és a műessin, ki nem volt más, mint a „Pécsi dalárda“ oszlopos tagja, Jilly Alajos ügyvéd, remek basszus hangján elénekelt a „La illah, il Allah“-t.

A miniszter és kísérete azután Aidinger János kir. tanácsos polgármester villájába vonult át s onnan gyönyörködött a sikerült tüzijátékban.

Ez volt a mulatság befejező program-pontja, mely után a közönség megindult hazafelé, úgy félkilenc óra tájban.

Az általános hangulat csak dicsőret és elismerés volt derék tűzoltóink részére, kik közül Reeh György rendőrkapitányt és Selényi Antal rendőrbiztost, mint a néptünnepély főrendezőit, mindenütt ott láttuk. A sikerrel bárha a mulatság belügyminiszter látogatása kedvéért lett megtartva s a program több pontja el is maradt a néptünnepély holnapi, esetleg vasárnap leendő megisméltése és folytatása végett, derék tűzoltóegyletünk igen meg lehet elégedve. Olyan érdeklődést, olyan impozáns és lelkes közönséget, mint a tegnapi volt, ritkán láttunk még mulatságon; s ez is bizonyítja legjobban hogy Pécs város derék tűzoltóegyletének működését megérti, megbecsüli és huszonöt-éves jubileumok alkalmával impozáns érdeklődéssel elismeréssel honorálja is.

H i r e k.

Pécs, 1896. szeptember hó 7.

Per tu.

Egy vidéki város közigazgatási tagjai közt nagy mulatság volt a minapában. A közigazgatásban, mert valami bankett félével kezdődött a dolog, egy forint ötven krajcárért vesztegették a jegyeket olyan formán, hogy a bort aztán mindenki a maga költségére iszaza. Ott ült pedig az asztal fejen a polgármester ur, mellette jobbról és balról a két tanácsos, aztán a rangos tisztességben lefelé az egész közigazgatás le a diurnista urakig.

Éjfél utánra már nagyon jó kedve kekedett a kompániának, de különösen virágos hangulatban volt a polgármester. Sorra kocingatott mindenkivel s már egy kicsit dülöngve ment le néha az asztal végére megnézni, hogy jól érzik-e magukat a diurnisták.

Egyszer aztán közöttük is maradt.

A tanácsos urat, aki utána ment, hogy visszacsálja az előkelőségek közé abból a méltóságához teljességgel nem illő társaságból, kiabálva utasította vissza.

— Nektek a szegény ember kutya, pedig kutyák vagytok magatok, én mondom. Demokrata vagytok . . .

— Jól van pajtás, tőlem lehetsz . . .

— Demokrata vagytok!

— Hiszen nem modom, hogy ne légy az, csak arra kérlek, hogy ne csapj lármát.

— Demokrata vagyok! Szervusztok, gyerekek, szervus Jani, szervus Pista, éljenek a demokraták, s assal elindult sorra csókolni a társaságot. Mig végig járta a sok pajtást, mindenütt kétféleképpen hangzott fel a szervus. Egyszer hangos dörgő basszusban est a polgármester ur mendta, astán tartós kodóan, félénken, meghatottságában vissza rebogte a bizalmas baráti hangot a segédhivatali személyzet.

Végre is két hivatalosolga vitte haza a polgármester urat, aki azon éjjel rómságosan aludt s egy elfeledkezett reggelre mindenről, mintha semmi se történt volna.

Reggel aligült le az irodájában, Kiss János napidijas ur jelentkezett nála.

Mikor bejött, az aktáiból föl se pillantva, csak úgy féleszemmel pillantva rá szólította meg a polgármester ur.

— Mi kell Kiss ur. Szabadságról szó sincs, ha azért jött.

Kiss urnak pedig még a szájában volt a szivar s az asztal szélére könyökölve kezdte el kapacitálni a nagy urat.

— Ugyan öregem le bolondozs, csak adsz négy öt napot. Egy kis muri lesz Kesziben . . .

— Kivel beszél az ur?

— Veled öreg, hát csak nem tagadod le a barátságot?

— Nem, nem, de hát mit akar? . . .

— Elmennék Keszibe. . . .

— Menjen a pokolba!

Alig ment ki Kiss János, jelentkezett Nagy Pista. Ennek is egy kis kérése volt; elő is adta hámarosan, minden nagy teketória nélkül.

— Nézd öregem, tegnap estésokat elkor helykedtünk, adjál vagy tíz pengőt a szeptemberi gázsimra.

— Kérem, kérem . . .

— Csak nem tagadod meg? Ennyit csak elvárhatok a barátságotól. Adsz, nem adsz?

— Hogyne lelke, hogyne. Hát még hányan lettetek barátaim tegnap este?

— Mind a tizennégyen. . . .

— Ugy? Nohát takarodsz ki mindjárt.

— No no . . .

A polgármester ur aztán sajátkezűleg dobta ki a barátait, de azután mégis összejöttek egy kis barátságos beszélgetésre délután, amikor is a polgármester ur imígyen beszélt hozzájuk:

— Tisztelt barátaim. Köszönöm a szives ragaszkodástokat, hanem aki engem még egyszer visszategez, azt lehajítom az emeletről. Nohát ki akar még ezután is barátom maradni?

Felgyűrte a karján a kabátja ujját s egyszerre eloszlott a kis baráti kör.

Napirend 1896. szeptember 8-án és 9-én.

Naptár: kedd, szept. 8. — Róm. kath.: Kisasszony napja. — Prot.: Korbinján. — Görög-kel. (aug. 27.) Poemén. Zsidó.: Tischni 5657. — Napkél 5 óra 13 perckor; nyugszik 6 óra 8 perckor. — Holdkél 6 óra 14 perckor reggel; nyugszik 6 óra 14 perckor este. — Szerda, szept. 9. — Róm. kath.: Gorgon. — Prot.: Gorgon. — Görög-kel. (aug. 28.) Mózes. — Zsidó.: Roschhasono. — Napkél 5 óra 14 perckor; nyugszik 6 óra 6 perckor. — Holdkél reggel 7 óra 40 perckor; nyugszik 6 óra 34 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet 19.5 Celsius fok meleg légnomás 751. — Kildatás a központi meteorológiai intézetjelzése szerint: változó felhőzet, enyhe idő helyenkint esapadék várható.

Igazoló választmány ülése a megyeházán délelőtt 10 órakor.

— (Baranyamegye közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta havi ülését Kardos Kálmán főispán elnökle alatt. Legelőbb is megállapodtak, hogy a jövő ülés határnapja október 20-án lesz. Majd ezután az egyes szakelődök jelentései kerültek sorra, melyek semmi különös

és figyelemre méltó dolgot nem tartalmaztak. — Pataca, Kővágó-Szöllős határában átvonuló pályatest átereszei oly szűkek, hogy a hegyekről alázubánó viz minden évben több ízben is elönti a határt, bizottságot küldtek ki, mely a helyszínén tárgyalni fog az államvasutak kiküldötteivel. — A Hegedüs-féle bűnügy aktáit kiadják a már régebben erre a célra kiküldött bizottság elnökének Kószita Szilárd bizottsági tagnak. — A dobokai iskolaszéknek államsegély iránt való kérvényét, valamint 55 kivételes nőtülségi engedélyért való kérelmet pártolólágg terjesztenek fel az illető miniszteriumokhoz. Volt egy rakás egyenes adó és utadó leirási ügy, a miket lepörgetve, a megjelent bizottsági tagok szétmentek, akik aztán valamennyien ebédre a főispánhoz voltak hivatalosak.

— (Veni Sancto.) Vasárnap reggel tartották meg az Irgalmasok templomában a pécsi főreáliskola növendékei részére az iskolai évet megnyitó „Veni Sancto“-t. Az ünnepélyes szentmise reggel 7 órakor volt, melyen az intézet összes növendékei, a tanári kar vezetése alatt, résztvettek. A misét Dobszay Antal kanonok intonálta, az énekkar pedig Hahn miséjét adta elő. Hoffer Károly vezetése, Eckhardt Antal zenetanár orgonakisérete mellett. Offertoriumkor Schneider Istvánné urhölgy énekelt szolóbetétet; a mise előadásában pedig résztvettek a következő műkedvelők: özv. Thaller Gusztávné, özv. Kaltnecker Györgyné, Dorach Mili, Kaltnecker Neszti, Dorachné, Kaltnecker Györgyike, Girardi Józsefné, Niedermayer József, Vörös Nándor, Haksch Lajos, Jilly Alajos, Müller Antal, Taki Gyula, Löhr Vilmos, Girardi József, Müller Róbert, Wotroba Vencel, Kacsarovszky Károly, Mihájlovics Mihály, Girardi Rudolf, Kossutány Ignác dr., Zoller Nándor, Thuma József és Stejkál Vencel.

— (Primicia.) Holnap reggel 9 órakor fogja uj miséjét bemutatni az apácák templomában Heindl Vilmos áldozár, a kit tegnap szentelt pappá Csella Nándor érseki vikárius Budapesten Szabó Gézával egyetemben, a ki f. hó 13-án, ugyancsak az apácák templomában fogja első áldozatát az urnak bemutatni.

— (Kisasszony napja.) Holnap lesz a katolikus világ egyik legszebb ünnepe, Kisasszony napja. E napon a pécsi templomokban is ünnepi istentiszteletek tartatnak, a „Kisasszonyunk“ról nevezett apácarend templomában pedig ünnepi ájtatosság és szent beszéd lesz. Holnap ünnepi a sásdi róm. kath. templom is százéves fennállását, bucsuval és harangszenteléssel egybekötve s bucsu lesz Kisasszonyfán is. Különösen a sásdi templom bucsura igen sokan mennek ki Pécsről.

— (Zrinyi-ünnepély Szigetvárott.) Mint minden évben, úgy az idén is Szigetvár hálás közönsége kegyelettel emlékezett meg nagy hősről, kinek a város hírnevét köszönheti. Ilyenkor megeléknül, ünnepi szint ilt a különben egyhangú város. A házak fel vannak lobogózza, az ablakok fényesen kivilágítva, a „Zrinyi“-szobor pompásan feldisítve s az ós várból egész nap taracklővések hallatszanak. Szeptember 6-án este, — mint levelezőnk írja — a hős hatálanak évfordulóján, óriási tömeg gyült egybe a szobor körül, várva az ünnepély kezdetét. Pont

8 órakor a szigetvári dalárda, kísérve a zenészek által, rázendített a himnusra. Ezután Farkas János népiskolai tanító lépett az emelvényre, hatásos és magvas beszédével mindvégig lebilincselte, sőt elragadta a hallgatót. Kiemelte lelkes beszédében, hogy ne vegyük tekintetbe a rangot, a vallást, ne tegyünk különbséget azok közt, kik fényes palotában, pompa és fény között születtek és a kik rongyos viskóban látták meg legelőször a napvilágot, tekintsük hazánk fiait mind barátunknak s vállvetve törekedjünk a hazaboldogításán, tartssuk szem előtt, hogy magyar ne bántsd a magyart. „A szigetvári olvasóegylet“ választmánya elhatározta, hogy a millennium emlékére minden évben megszervezzék az emlékkövet s tegnap a diasszonok bizatott meg ezzel először. Az ünnepély után az egyletben bankett s ezután tánc volt.

— (Bosnyák bakák Pécssett.) Ma érkeztek meg Szarajevóból az ugynevezett kvartélycsinálók, akik a holnap Pécsre érkező egy zászlóalj piros fez-es bosnyák bakának az előcsapatát képezik, akik egy napi pihe-nés után uj állomáshelyükre, Bécsbe utaznak. Sok bámulójuk volt a szálás barna fiuknak mindenütt, a hol megfordultak.

— (A belügyminiszter elutazása.) Percel Dező belügyminiszter — családjával együtt — ma délelőtt elutazott Pécsről. A belügyminiszter Kardos Kálmán főispán házából — hol tegnap este fényes lakoma volt tiszteletére — kocsin utazott birtokára, Bonyhádra, honnan Budapestre fog utazni.

— (A tejkiallítás jutalmazottjai.) Budapesten a millennium alkalmából rendezett tejkiallítás kiállítói között Frigyes főherceg bellyei uradalma, a pécsi tejc-sarnok, a pécsváraditejszövetkezet millenniumi nagy érmet, a bellyei uradalom igazgatósága pedig közreműködési érmet nyert.

— (Nepgyűlés.) Sok vajudas után tegnap végre megtartották a szociálisták népgyűlésüket a Tornacsarnokban. Tudvalevőleg a gyűlés még a múlt hó 23-ára volt kitűzve, mikor azonban az eső elriasztotta az elvtársakat a megjelenéstől. Aztán 30-án akarták megtartani, ekkor azonban a főkapitányság nem engedélyezte s így tegnapra hívták össze a gyűlést. Még pedig délután 2 órára, a mely időben azonban a rendőrség megint nem találta alkalomszerűnek s reggel 9 órakor kellett megtartaniok. Szikora Imre a gyűlést megnyitván, a megjelentek csekély száma miatt erre a hosszas vajudasra utalt s ebben találván a nem valami nagy érdeklődés okát, meg is vigasztalódott s elnöknek ajánlván Szabó Józsefet, alelnöknek Horváth Józsefet, jegyzőnek Kirsteier Jánost, ebbe a jelen voltak bele is nyugodtak s a gyűlés — melyen a hatóságot Rónaky Ignác rendőrkapitány és Trixler Aladár rendőrbiztos képviselték, megkezdődött. Szabó József elnök megnyitván a gyűlést, az elvtársakat csendre, rendre és fegyelemre figyelmeztetvén, átadta a szót Póór Árpád budapesti kiküldöttnek. A kiküldött egy óra hosszágig beszélt az általános választási jogról és bizony mi magunk is sajnáljuk, hogy beszédét többen nem hallgatták. A szociálisták mindig arról panaszkodnak, hogy gyűléseiket

kifigurázzuk. Nos hát, mindig olyan szónokot léptessenek fel, mint ez a budapesti vendég s akkor érdemes lesz gyűléseikkel komolyan is foglalkozni. A szónok beszédéből mindekelőt meggyőződünk, hogy a szocialisták „házát” is ismernek s annak hű és dolgozó poigárai akarnak lenni s ily alapon akarnak jogokhoz is jutni. Alapos tanulmányra való készséggel beszélt a magyarországi viszonokról; a történelemből merítve reményt arra, hogy a mint a jobbagység megszűnt, úgy megszűnik majd a munkások mai bérrendszere is. A mai politikai pártok közt a szabadelvűeket elítélte, a néppártot érdeméhez képest lefestette, a nemzeti pártot és a függetlenségieket, mint hazafi, méltányolta, de mint szocialista, nem találta a szocializmus elveihez megfelelőnek. Utalt a gyülekezési és egyesületi jog kivívására s a népet a művelődésre, munkára és önbizalomra buzdította. Utána Szikora Imre beszélt. Ő már nem tudott mérsékletet és határt tartani s még Ugron Gáborral szemben is támaszkodott, a kinek nem bizik az általános választási jog mellett megindított akciójában. A gyűlés harmadik pontjához első sorban szintén ő szólott s a mai sajtót nem találta a munkások érdekeiért harcolók sorában. Majd Poór Árpád fejtette ki a szocialisták célját a sajtótörvénynek a kaucióra és a fogházzal való büntetésre vonatkozó szakaszai eltörlése iránt s a teljes sajtószabadság felállításáért. Valami Pollák nevű gyerek humorizált még a lapok kishirdetési felett és a szocialista

iratokat ajánlta pártolásra. A gyűlés fél 12 órakor ért véget.

— (Városi közgyűlés.) A folyó hó 10-én (csütörtökön) délelőtt 9 órakor tartandó közgyűlés tárgysorozata — a jul. 30-ikáról elmaradt közgyűlés tárgysorozatán kívül, mely 22 pontból áll s melyet annak idején közöltünk — még a következő pontokat fogja tartalmazni:

Tanácsi előterjesztés a Bányatelepen létesítendő alsóbb fokú leányiskola létesítése ügyében.

Az árvaszéki kültagok sorában üresedésbe jött hely betöltése.

A korcsmák, sörházak és pálinkamérésekről készített újabb szabályrendelet tárgyalása.

Tanácsi előterjesztés a Siklósi-utca járdáinak aszfalttal leendő burkolása iránt.

Tanácsi előterjesztés a nyugdíj-kötelékbe felvett szolgáloményzet által a multa a nyugdíjalap javára lefizetendő járulékok befizetési idejére — a szabályrendelettel eltérő kiterjesztése iránt.

A pénzügyi bizottság előterjesztése a pécs-drávamiholjáci h. ó. vasut engedélyese által újabb segélykérelem ügyében.

Tanácsi előterjesztés a letétpénztárban kezelt idegen pénzek félévi kamatainak jutalom gyanánt való kiadása tárgyában.

Kondor Béla közép kereskedelmi iskolai igazgatónak kérelme segély iránt.

Tanácsi előterjesztés néh. özv. Bayerné-

féle alapítványi hátralékos követelésnek a szegénypénztár javára kiutalása iránt.

Cirják Ignác bizott. tag idítványa a Kórházi Zsák-utca megszüntetése iránt.

Özv. Rehált Dezsőné, özv. Futó Mihályné és özv. Istókovits Mihályné kegydíj iránti kérvénye.

— (Bor, melyik nem dukál ki.) Hegyessy László hosszuhetényi plébános és Probst Jakab ugyanottani tanító megfeleltesték az alispánnak ama határozatát, mely szerint nekik a filloxera pusztításai folytán tönkrement gazdáktól, illetve szőlőbirtokosoktól bor-illetőség nem jár. A közgazgatási bizottság helybenhagyta az alispán határozatát, minthogy a canonica visita-ból megállapítható, hogy bort csak azok tartoznak szolgáltatni a papnak és tanítónak, kiknek szőlőjük van. (Qui vineam habent) Ennekfolyva nevezettek kérelmekkel végképpen elutasítottak.

— (Baranyamegye adója.) A pénzügyigazgató jelentése szerint augusztus havában egyenes adók címén a vármegye területén befolyt 260.033 frt 29 kr., a múlt év hason időszakában 288.894 frt 60 kr. tehát ez évben 28.861 frt 31 krral kevesebb; f. évi január 1-től augusztus végeig befolyt 849.377 frt 39 kr. a múlt év hason időszakában 839.110 frt 93 kr. tehát kevesebb 39.733 frt 54 krral. Ez a mindenképpen való tetemes visszaesés indokolva van a sok súlyos elemi csapás által, mely a vármegye lakosságát látogatta. Hivatalosan 120 község

portól belepett vizes korsót. S midőn már benn nem talál haragja kitöltésére semmit, egy pillanatra megáll, karjait összefonva, a tűzhely lobogó világa mellett, s meredt tekintetét arra szegezi. Ugy áll ott, mint egy őrtű, mint egy ókori szörny, kit retteg mindenki, ki állatias dühét embertársai vérével enyhíti, s vad gyönyört lel azok kínzásában, megölésében. Alacsony de rendkívüli erőről tanuskodó, duzzadt tagjait barna bőr ruha fedi, s pisztolyokkal, s törökkel tett öv szoritja azt a kellő alakba. Arcát melyet az iszonyu düh, mely rajta honol ijesztővé teszi, korán sem mondhatjuk szépségnek; hosszu, két felől lelógó fekete bajuszsa, s ritka tuskés szakálla zord kinézését csak növelé; széles vállain függő hosszu csövé fegyveze, súlyos handszárja az első tekintetre jelzi a rác katonát. Miután a tűzhely hamvadó tűzére bámult összefont karjaival egy ideig, arcán ismét felvillant a rémitő düh, s fogait vicsorgatva rohan a rozzant kúszóbre s rekedt hangon kiált társaira.

Azok rögtön sietnek urok hívására, de tanácsosnak látják biztos távolban maradni, hogy dühének tárgyául ne legyenek szerencsések — vagy inkább szerencsétlenek — szolgálui.

— Lóra, gazok s szemem eié ne kerüljete, míg elő nem hozzátok azt az átkozottat.

A megrémült három rác vitéz talán hat felé szaladt volna ijedtében, hogy féltett bőrét megmentse ura korbácsaitól, de azért még sem sikerült tervök egészen, mert a felhevült parancsnok ugyancsak sietett értésőkre adni akaratát. Talán sohasem találták volna meg kifáradt lovaikat s hiába üldözte volna őket a dühös „ur”, ha gyors lódobogás nem keltené fel

kézben, ajk az ajkon fogadtak egymásnak örök hűséget az egész életen át, még a siron tul is.

Mily boldogság, mily öröm honolt minden arcon! Még a komor ösők is, ott a rámás nagy képeken, mintha mind mosolyogva adták volna beleegyezésüket, áldásukat az új frigyhez. Még az ifju Kamarás Jánosnak is örömült bütől árnyékolt arcára, még az ő szive is boldog volt szeretett nővére s hű barátja boldogsága miatt.

A szép frigykötést barátságos lakoma zárta be, mely után az ifju szerelmesek forró csókkal váltak el egymástól s Szívós uram s kísérete örvendve siettek a nyájas hold világánál haza felé, hogy az otthon várakozó anyának s hugocskának megvigyék az örvendetes hirt.

Midőn már a látogatók eltávoztak s Kamarás uram csendes beszélgetésbe merülve, fejezte ki örömét leánya választása felett, akkor jutottak eszébe a szavak, melyeket Zsuzsánna asszonytól hallott s belátva, hogy most az egyszer az asszony ügyesen átaljárt figyelmén, s a két szerelmes között az ő tudta nélkül fejleszté ki az édes, boldog érzelmet s visszaemlékezve gondos felesége ellenvetésére, mely annyira felhevítette, mosolyogva felelte Zsuzsánna asszony szavaira: kicsinált dolog volt; kicsinált dolog volt!

ből jelentettek be filloxerát, 96 községből jégkárt és 19 községből árvizkárt, ha astán hosszávesszük a szerde duló állatjárványokat, könnyen beláthatjuk a fizetésképtelenséget. A pénzügyigazgató végrehajtók alkalmasaságát, és a hátralékos községek előjárósága ellen a személyes felelősség kimondását hozza javaslatba, úgy azonban, hogy ez mindenütt az ő személyes ellenőrzésével menjen végbe ott, a hol fizetni tudnak. Elfogadtatott.

— **(Egyhásmegyei közgyűlés.)**

A felsőbaranyai ev. ref. egyhásmegye f. hó 7-én és az utána következő napokon tartja közgyűlését Harkányban, melyen Szilágyi Dzsó főgondnok fog elnökölni. Az előérte kezlet ma ment végbe.

— **(Nyugdíjasított tanító.)** Szikszay Károly piskii tanító, 30 évi szolgálat után, a megyei nyugdíjválasztmány véleménye alapján nyugdíjasandónak kimondatott. Illetményeit a vallás- és közoktatásügyi miniszterium fogja megszabni.

— **(A tegnapi néptünnepélyt)** holnap (kedden) délután 3 órakor megismétlik a Tettyén. Az ünnep teljes műsorral fog megtartatni s felállítják az olasz színház diszleteit s látható lesz a török hárem is. Holnap ejtik meg a tombola-huzásokat, a mit a tegnapi ünnepegről szintén holnapra hagytak. Ha esetleg az idő nem kedvezne a mulatságnak, akkor jövő vasárnap tartják azt meg.

— **(Szerencsétlenül járt kocsis.)** Horváth István, a Hirschfeld Samu sörgyáránál alkalmazott kocsis, ma délelőtt 10

órákor szerencsétlenül járt. Kocsijával ki akart hajtani az udvarból, azonban a kapunál véletlenül lezuhant a kocsirol s az árokba esvén, ott bal lábát kifecamította. A gyárból telefonon jelentették az esetet a rendőrségnek, honnan Selényi Antal ügyeletes rendőrbistos a helyszínére sietett. Bahula orvost hívták a szerencsétlenül járt emberhez, a ki a sebestült lábát kötszerekkel látta el. Pár hétig megfekszik az ágyat a szerencsétlenül járt kocsis.

— **(Állandó választmányi ülés.)**

Az októberi rendes megyei közgyűlés tárgyainak előkészítése szempontjából Baranya megye állandó választmánya f. hó 16 án délelőtt 10 órákor tartja ülését a vár megyeházán.

— **(A „Csokoládé“ csárda postája.)** A pécsváradai országutba eső Csokoládé csárda bérlője folyamodott a vármegyei közigazgatási bizottsághoz, hogy jövőben a postát ne Hosszu-hetényből, hanem Pécsváradról kapja. A kérelem pártolólág terjesztett a pécsi posta- és táviridagazgatósághoz.

— **(Mulatságból a halálba.)** Ma reggel a vasutra menő fiakkerosok az indóház-utcai fasorban egy embert találtak a földön fekvő. Egyikök bejött aztán a rendőrséghez s ott jelentette, hogy egy ember — valószínűleg részeg — fekszik a fasorban s nem tud magáról semmit. A rendőrségtől kiment egy rendőr s hordágyon beszállította az embert a városi közkórházba. Ott azonban rögtönösen konstatálták róla, hogy meg van

halva — s mert hullát nem gyógyítanak — ki kellett vinni a halottas házba a temetőbe. As illetőben Herbert József, belvárosi templomi segédkantort ismerték fel. A hirtelen halállal kimult ember a tegnapi néptünnepélyen még részt vett s onnan csak a késő éjjeli órákban távozott. Az indóház-utcán aztán utolérte a hirtelen halál, mely valószínűleg szívszólhüdés eredménye volt. Hulláját különben holnap reggel fel fogják boncolni és csak azután temetik el.

— **(Israelita újév.)** Holnap lesz az izraeliták újéve. Ma délután a nagy ünnep beköszöntőjéül a pécsi izraelita templomban 6 órákor ájtatosság volt; holnap reggel 6 órákor lesz a „sáhárisz“-ima, 9 órákor pedig ünnepeles istentisztelet és hitszónoklat, melyet Perls Ármín dr. főrabbi tart. Délután 4 órákor „minha“-ima lesz; szerdán pedig, „Raschasono“ napján 9 órákor hitszónoklat s reggel 6 órákor és délután 4 órákor imák a templomban.

— **(Szólótolvaj leányok.)** Bogya Mari cseléd leányzó, a ki most helynélkül van, tegnap kiment egy szintén facér társnőjével a szőlőbe s ott Hegyirő László szőlőjéből egy egész kosárra való szőlőt loptak. Azonban a lopáson rajtakapták őket s a szőlővel telt kosárral együtt be lettek kísérve a rendőrséghez. A vizsgálat folyik ellenök.

— **(Új tanár.)** A siklósi polgári fiúiskolánál üresedésben levő rendes tanári állásra Erdős Bélát választották meg.

II.

„Az lovamrul igen lekopott az patkó.“

Zúgva sivit a sikon a hideg őszi szellő, átrepülve egy pillanat alatt óriási téreket, meghajlítva a sudár fák derekát s füttyölve rohan a leveletlen, száraz ágak között. A nap most int végbucsut a kopár, árva földnek a felhőkbe burkolva bukik le az ég karimájáról, hogy zord, zimankós éjszakának engedjen helyet.

A magas, száraz gallyu fáktól szegélyezett országuton négy lovas száguld a homályba burkolt város felé. Apró mokány lovaik, szürke, hosszú sörénnyel, tejúket szügyükbe vágva, megeresztett kantárral rohannak céljuk felé. Lovagjaik hallgatagon ülik meg a száguldó paripákat, csak néha-néha biztatva azokat gyorsabb haladásra halk szókkal s sulyos korbácsapásokkal. Lovagjainkat hosszú, fekete köpeny fedi, mely elborítja őket álluktól kezdve le egészen a kengyelig, melyben lábaik nyugodnak, Magas, farkasbőr sapka van szorítva hajzatuk fölé, visszataszító tekintetet kölcsönözve marcona arcuknak.

Sebesen vágatva haladnak a sötét uton, s midőn már szemükbe tűnt a közeledő város néhány ablakjából a méc sassu világa, egyszerre lefordulnak az utról s a sötét sikon rohanva száguldnak tovább. Majd egy homokpartra vezet utjok, melyen néhány égbe nyuló

kopasz akác között rozzant viskó áll. A lovasok nyugtalankodva tekintenek egymásra, s már-már leroskadó lovaikat gyorsabb rohanásra kényszerítik az egymás után hulló korbácsütésekkel. Végre elérik a viskót, melyben semmiféle élő sem jelentkezik; füstös, vakolatlan falával, zsufpedeléssel, melyről a süvítő szél csomókban ragadja le a rozzant fedelet, úgy áll ott, mint valami elátkozott, gonoszok lakása ijesztő rémként emelkedve a kopár sik felett. Félkörben száraz galagonyabokrok keritik, melyekről az éjjeli vándorok zajára sivitva emelkedik fel egy-egy kőszáji madár, hosszú szárnyaival csapdosva a fák száraz ágait.

— Hab, a gaz faj, jaj, ezerszeres jaj neki, ha cserbenhagyott bennünket, ha megszegte hűségét, ezer átok reá! kiált vad, embertelen hangon a lovasok egyike, s leugorva agyonhajtott lováról, mely a tehertől szabadulva, egy utolsó fujva dől össze, bőszültlen rohan a viskó rozzant ajtajához, melyet egyetlen ökölesapással bedönt a sötét semmiségbe.

— Világosságot hozzatok! szól dühösen kívül maradt társaihoz, kik gyorsan szállottak le fáradt lovaikról s egyik a másikat lökdösve a sötétben, sietnek dühöngő társuk kívánatát kielégíteni.

Nemsokára lobogó fahasáb világánál látjuk ismerőseinket, kik közül azonban az utolsó három igyekszik odahagyni bőszült társát kiknek haragos mozdulatait félve kísérik figyelemmel. Amaz pedig magára maradvan haraggal dobja le széles vállairól a barnás színű köpenyegét, s bőszültlen dönti fel szőrös sarukba szorított szijakkal átfűzött lábaival az elébe akadó tárgyakat; itt egy rozzant széket, ott a füstös tűzhely mellett álló

— **(A szegzárdi főgimnázium.)** Eddig valóságos szégyene volt Tolnavármegyének az, hogy nem volt egyetlenegy teljes középiskolája sem. Most végre megvalósult Tolnavármegye közönségének évtizedeken keresztül táplált vágya, amennyiben az állam megnyitotta Szegzárdon az állami főgimnázium I. és II-ik osztályait, egyelőre bérházban, míg az épülő két emeletes iskolaház el nem készül. A főgimnázium nagy áldozatába került a vármegyének és különösen Szegzárd városának. A vármegye 100.000 frtot szavazott meg a főgimnáziumra, a város pedig tartozik a főgimnázium épületét felépíttetni, azt teljesen felszerelni és évenként fentartásához 10.000 frttal hozzájárulni. Kezdetben úgy volt, hogy a polgári iskola megszüntetésével állítják fel a főgimnáziumot, most azonban a miniszter leirt, hogy a polg. iskola is megmarad a főgimnázium mellett.

— **(Hadgyakorlat.)** A hadgyakorlatokra Budapestre összpontosított 44-ik és 52-ik pécsi gyalogezredek még csak három napig maradnak Budapesten. Folyó hó 10 én az összes csapatok elhagyják a fővárost, hogy a Cegléd és Kecskemét közt tartandó zárógyakorlatokra menjenek. Cibulka Hubert altábornagy vezényli a zárógyakorlatokon, melyeken Lobkovitz Rezső herceg hadtestparancsnok is részt vesz.

— **(Tüzesetek.)** Regöly községben ismeretlen módon kigyuladt Antal Pál háza, melyől csakhamar tüzet fogott Hegedüs Ferenc gazdáé is. Nemcsak a két ház, hanem sok gabona, gazdasági eszköz és baromfi is elpusztult. Mult szerdán özv. Strasser Józsefné és fia Majsa községhez tartozó Kecsége pusztai lakosoknak a doroghi pusztán égett el 817 kereszt baltacimjuk. A kár 1750 frtra van becsülve. Borjádi Mihály és Vituska András decsi gazdáknak a határban levő 80 kereszt búzájukat pedig a napokban felgyújtották. A tűz mult vasárnap éjjel Márton János högyészi lakos házat és mellékkelyiségeit hamvasztotta el. Duna-Földvárton pedig Deák Ferenc szőlőhegyi lakos háza gyuladt ki, mely teljesen leégett a szobában levő butorokkal együtt.

— **(Megszurkált legény.)** P. Keserü József. faddi legény a „Fehér Bárány”-hoz címzett korcsmában mulatozás közben egy a kezében a levő pohárral úgy találta szájon dobni Heronyányi Györgyöt, hogy ajkai rögtön feldagadtak. Természetes, hogy ez megtorlás nélkül nem maradhatott. Heronyányin kívül barátai is magukévá tévén az ügyet, nyomban — persze az ököljog fogalmait szerint — elégtételt vettek. Keserüt az utcára vonszolták, miközben testén két szurást ejtettek. Hogy a támadók közül ki szurkálta meg P. Keserü Józsefet, azt még eddig nem lehetett határozottan megállapítani.

— **(Halva talált hegyőr.)** A bődői hegyek között, Mikéri József présháza mellett halva találták Stier Márton Bartók szegzárdi hegyőrt, a ki már két nap óta nem volt ugyan otthon, de azért nem kereste a felesége, mivel vele állandóan perpatvar között élt s férjének halálhíréről is csak a városházán értesült. A vizsgálóbizottság a helyszínre ment és az esetről jegyzőkönyvet

vett fel. Stier holtteste mellett találták töltött pisztolyát, részfokosát és tartsznyáját. Kezdetben mindenki azt hitte, hogy a hegyőr gyilkosságnak esett áldozatul, est a feltevést azonban a délután megejtett boncolás megdöntötte, a mennyiben az orvosok konstatálták, hogy Stier hegyőr halálát rögtöni szélhűtés okozta.

— **(Kincstári posta épület Mohácsoson.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszterium sürgősen felhívta a mohácsi m. kir. posta- és távirtdahivatal vezetőjét, hogy szemeljen ki a városnak körülbelül központján levő és méltányos áron megszerezhető háztelket, a mely alkalmas legyen egy kincstári postaeépület emelésére.

— **(Kellemetlen meglepetés.)** Pap Ferenc nagyharsányi lakos a nagyharsányi határban levő szőlőjébe kiment gyomlálni. Mikor itt lévő istállója ajtaját kinyitotta, hogy lovait bekösse, borzalmas kép tárult szeméi elé. Mult hó 28 án este azó nélkül távozott szolgája Bonyhádi János a szarufán felakasztva lógott. Bonyhádi izákos ember lévén, valószínű, hogy izákossági elmezavarban követte el végzetes tettet.

Lapunk legközelebbi száma a holnapi ünnep miatt szerdán este jelenik meg.

Legujabb brilláns-ékszerek u. m. karkötők, gyűrűk, fülbevalók, haj-, mell- és nyaktűk, továbbá valódi arany, ezüst urinól órák és lánczok valamint valódi ezüst és china ezüst iparművészeti tárgyak és különféle ékszerek igen dúsz választékban és igen mérsékelt áron kaphatók Schönwald Imre ékszer-gyárosnál Pécsen, Király-u. hatyru épület. Kivánságra fenti czég minden-hová választékot beküld.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. évi szeptember hó 9-én.

5533. Pócskai József ellen szándékos emberölés miatt.
1896. évi szeptember hó 11-én,
5398. Schneider György és társai ellen súlyos testi sértés miatt.
5397. Kramer János ellen zsarolás miatt.

Szóbeli tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. évi Szeptember hó 10-én

- Schraub János — ifj. Vangel Béla s tsai délelőtt 9 óra.
- Keserü Erzsébet — Bakó Samu délelőtt fél 10 óra.
- Bischitzky Miksáné — Hildebrand Katalin d. e. 10 óra.
- Ullman M. Károly mint Seligmann B. engedményese — Grünhut Fülöp d. e. fél 11 óra.

Videki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvényszék.

§ **Bűnösök, ártatlanok.** A pécsi kir. törvényszék előtt lopás vétségével terhelve álltak ma Gungl Györgyné és fia, pécsi lakosok, kiket Kalmár Zsigmond temetőcsősz f. évi ápril 10-én rajtakapott, hogy a fakereszteket kitördelték a budaivárosi temetőben s azt egy zsákba rakván, el akarták lopni. Az anya és fia a csősz elől elmenekültek, de másnap felismerte őket Kalmár. A kir. törvényszék nem találta beigazolvva a lopást s ezért megszüntette az eljárást Gungl Györgyné és fia ellen. — Leopold János, nagyhajmási lakos, állatias bűnnel vádolva állt a kir. törvényszék előtt. Egy négyéves kis leányon ejtett állati vágyában súlyos testi sértéseket, a miért a kir. törvényszék 1 évi fogházra és 100 frt pénzbüntetésre ítélte. Az ítéletben az elítélt megnyugodott s át lett adva büntetése kiállása végett a kir. ügyészségnek. — Zsidó Lajos dravasabolcsi kömunkás ellen ma sikkasztás vétségéért tartották volna meg a végtárgyalást, azonban vádlott nem jelent meg. A törvényszék tehát elrendelte, hogy a vádlottat — ki f. évi március 14-én özv. Hollósi Adolfné szül. Spitzer Annától 10 frtot elszikkasztott — a csendőrség előállítsa s majd akkor tartják meg ügyében a végtárgyalást.

Közgazdaság.

□ **Aratási eredmények.** A vetések állása és a mezőgazdasági állapot szeptember hó 1-én a földművelésügyi m. kir. miniszterhez az állandó gazdasági tudósítótól beérkezett adatok alapján a következő volt: Augusztus hó második felében az egész országban általában, de különösen a nyugati és északnyugati részekben folytonos esőzések voltak, a melyek a még be nem takarított gabonákban és a többi terményekben is kisebb nagyobb károkat okoztak. Különösen szenvedett az abnormális időjárásban az ország északnyugati része, a hol még helyenkint augusztus második felében is lábon állottak a gabonák, nagyrésze azonban learatva és keresztekbe rakva csirázni kezdettek és itt-ott hasznavehetetlenné váltak. Legkevésbé érte az esőzés Erdélyt, a hol helyenkint az idő száraz jellegű volt. A már asztagokban álló gabonák is sokat szenvedtek, különösen minőségben, mert a folytonos erős esők a legjobban készült asztagokba is behatottak, a viharok pedig több helyen széthordták az asztagokat. A hó második fele nem volt oly viharos, mint az első, de a jégesők meggyújtak és különösen a kukoricában okoztak nagy károkat. Jégverést jelentenek: Arad, Baranya, Esztergom, Nógrád, Szatmár, Somogy, Vas, Zala, Csongrád, Kolozs, Maros-Torda, Nagy-Küküllő és Torda-Aranyos vármegyékben, újabb viharokat pedig: Vas, Zala, Heves, Bihar, Szatmár, Maros-Torda, Trencsén és Zólyomból. A rendkívüli kedvezőtlen idő nagyon késleltette a munkálatokat: a gazda közönség nagy része most is csépléssel, nyomtatással van elfoglalva. A tulnedves földben az ugarolás, az ősziék alá való szántás csak nehezen megy előre. Az őszi vetéseket itt-ott már megkezdtek; a repce az Alföldön szépen kél. Néhol már az őszi rozst is vetnek. A köles országszerte kielégítően fejlődik a déli vidékeken aratják, hozama néhol a 10 métermázsát is megadja. A kukorica a nedves és hűvös időjárásában nehezen érik, országszerte visszamaradt. A jégokozta kár meglehetősen nagy. A burgonya már nemcsak az északi vármegyékben, hanem sok más is rothad. A kár igen jelentékeny, északon

néhol 50%-nál is nagyobb. A dohány törése és szárítása folyik, termése nem kielégítő, ellenben a répaféléké jó. A hüvelyesek és kerti veteményekben a tulnedves idő sok kárt okozott; a zöldségfélék rothadnak. A mesterséges takarmányneműk kielégítő termost adtak, a lekaszált lóherék és lucernákban azonban szintén nagy a kilugozás okostakár. A réteket a víz sokfelé elöntötte; a szépen indult sarju a legtöbb helyen gyenge termést ad. A folyók mentén lévő rétek mind víz alatt állanak. A szépnek ígérkezett szállótermés a jég, sok eső és viharok folytán roppant sokat szenvedett; ugyanez mondható a gyümölcsről is.

TÁVIRATOK.

— **Az új fiumei kormányzó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Teljesen megbízható forrásból jelentik, hogy Fiume új kormányzója Batthyány Tivadar gróf, Fiume jelenlegi képviselője lesz. Országszerte nagy feltűnést fog kelteni ez a hír. Aki ismeri Batthyány Tivadar grófnak, a pártonkívüliek egyik legagresszívabb tagjának utóbbi szereplését, az távolról sem számíthatott a dolgok ilyen fordulatára. Beavatottak azt mondják, hogy már is megtalálták az alapját és módját Batthyány Tivadar gróf megtérésének. A fiumeiek kétségtelenül örömmel fogadják kinevezését, mert a kormányval felmerült vitás kérdésekben mindig ő képviselte az ő álláspontjukat és a fiumeiek teljesen azonosították magukat vele. Kinevezésével egyéb ként Fiume mandátuma újra a kormány kezébe kerül, ami szintén fontos tényező volt a kérdés ilyen elintézésében.

— **Szinay Gyula beszámolója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szinay Gyula, a hajduböszörményi kerület orsz. képviselője, tegnap tartotta beszámolóját. A vasutól banderium kísérte a beszámoló helyére. Beszédében a függetlenségi párt szakadását egymással meg nem férő emberek torzalkodásának tulajdonította. Az egyesülésre meg van a törekvés és létre is jön minél előbb, hacsak a párt testvérharcot nem akar. A beszédet nagy tetszéssel fogadták s Uzonyi Péter újból följajánlotta Szinaynak a jelöltséget, amit Szinay köszönettel el is fogadott. Beszámoló után 300 terítékes bankett volt.

— **A kassai dóm felszentelése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kassai dóm felszentelése fényes ünnepek közt ment végbe. Bubicz Zsigmond püspök és Samassa egri érsek celebráltak az egyházi ünnepeknél. Délben diszbed volt, melyen az első felköszöntőt a város polgármestere mondta a királynak. Vlascics Gyula kultuszminiszter nagy tetszés közt emelte poharát a kassai polgárságra. Bankett után az iskolák felavatása következett és este a város fényesen ki volt világítva.

— **Szeged millenniumi ünnepe.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szegedi szentháromság-szobor felavatásánál Desseffy Sándor csanádi püspök celebrált. Az ünnepen vagy harmincezer ember vett részt s nagy hatást tett Desseffy hazafias szellemű beszéde. Ünnepek után Dániel Ernő kereske-

delmi miniszter a városi küldöttségeket fogadta. A tisztelgő küldöttségek közt a honvédség tisztikarát Bakony tábornok vezette s lelkes beszédben demonstrált a hazafias, magyar érzés mellett. Azután az új intézeteket avatták föl s délután népnépnep s este kivilágítás volt.

— **Ipartestületek kongresszusa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az ipartestületek kongresszusát Dániel Ernő miniszter az ünnepek csarnokában megnyitotta. A kongresszus elnökül Ráth Károly nagyiparost választották meg.

NYILT-TER+

Törvényes orvosi vizsgálatot követően a megalapított

ÁGNES

forrás. Legjobb asztali és kávéital. Kifűző szolgálattal és az emésztési zavarról.

Járvány idején megelőző gyógyászorvosok bizonyított.

Szét-küldése **Édeskuty L.** udvari orvosi biztosa Budapest.

— Kapható mindenütt. —

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

3596. sz.

tkv. 1896.

Arverési hirdetmény.

A siklósi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schäffer Miklós vókányi és Schäffer Anna herendi lakosok végrehajthatóknak. Kummer Gáspár és neje Schäffer Anna vókányi lakosok végrehajthatóknak elleni 400 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtható ügyében a siklósi kir. járásbíró területén levő a Kistótfalu 111 sz. tjkvben foglalt 1158. hezsz. szőlő 248. frtban és a kistótfalu 239 sz. tjkvben foglalt 1160. hezsz. szőlő présház 946 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elcsudelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1896. évi szeptember hó 15-ik napjának délelőtt 10 órakor Kistótfalu község házában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 24 frt 80 kr. és 94 frt 60 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-c. 43. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a siklósi kir. járásbíró mint tkvi hatóságnál 1896. évi május hó 30-án.

Kovács István
 kir. aljárásbíró.

AZ „ANKER“

élet- és járadék biztosító-társaság.
 Alapított 1858-ban.

Igazgatóság: Magyarországi vezérképviselőség:
Bécs, I Hoher Markt 11. **Bpest, VI. Deák-tér 6. sz.**
 (Anker-Hof). (Anker-udvar).
 a társaság saját házaiban.

Főügynökség Pécsen: **EIZER JÁNOS** urnál, Széchenyi-tér 14.
 a kir. itélőtábla épületében. Kerületi felügyelőség: **KÁLNAI IGNÁCZ** urnál, plébánia-utca 6.

Igazgató tanács:

Gróf Hoyos Rezső, val. b. t. tanácsos, elnök
 Gróf Nákó Kálmán, val. b. t. tanácsos, alelnök
 Gróf Hoyos József, val. b. t. tanácsos
 Gróf Zichy Jenő, val. b. t. tanácsos
 Gróf Prokesch-Osten Antal
 Theinburgi Pacher Gustáv
 Pontzen Tivadar.

Képviseltek: Magyarország, Ausztria, ugy Némethon, valamint Francia-Olasz-, Spanyol és Törökország, nemkülönbén Belgia, Hollandia, Szerbia és Egyptom minden jelentékenyebb városában.

Társasági vagyontól 110 millió korona
 Biztosítási állománytól 460 millió korona
 Eddigi kifizetések összege 192 millió korona

Halálesetre nyereségjogosultsággal biztosított feleink az évi díj 25%-át, — életesetre és kiházasításra biztosítottak a biztosított tőke 17%-át kapták osztalékul a lefolyt évben

Méltányos feltételeink mellett kötvényeink megtámadhatlanok. — Hadkötelezetteink biztosítása háboru esetre pótdíj nélkül.

Legelőnyösebb kiházasítási, — illetve gyermekbiztosítások.

Prospektussal és felvilágosítással szolgál Pécsen fenti főügynökségünk, ugy kerületi felügyelőségünk.